बालकानां अनुशासनस्य महत्त्वम्

बालकं यथा गन्तव्यं तथा प्रशिक्षयतु, सः वृद्धः भवति तदा सः तस्मात् न गमिष्यति।
सुभाषितम् 22:6

मातापितृणां कृते

पश्य, बालकाः भगवतः धरोहरः, गर्भस्य फलं च तस्य फलम्। स्तोत्रम् 127:3

यः कश्चित् दण्डं क्षमति, सः पुत्रं द्वेष्यति, किन्तु यः स्नेहं करोति सः तं दण्डयति। सुभाषितम् 13:24
भगवद्भये दृढविश्वासः भवति, तस्य बालकाः शरणं प्राप्नुयुः। सुभाषितम् 14:26
आशास्ति तव पुत्रं दण्डय, तस्य रोदनं तव आत्मा न दहतु। सुभाषितम् 19:18
बालस्य हृदये मूर्खता बद्धा भवति; किन्तु शुद्धिदण्डः तस्मात् दूरं प्रेषयिष्यति। सुभाषितम् 22:15
बालस्य शुद्धिं मा निवर्तय, यतो त्वं तं दण्डेन ताडयसि तर्हि सः न म्रियते। तं दण्डेन ताडयिष्यसि, तस्य आत्मानं नरकात् मोचयिष्यसि। सुभाषितम् 23:13-14
दण्डः, निन्दा च बुद्धिं ददाति, किन्तु स्वस्य कृते त्यक्तः बालकः स्वमातरं लज्जयति। सुभाषितम् 29:15
पुत्रं संशोधय, सः त्वां विश्रामं दास्यति; आम्, सः तव प्राणान् आनन्दं दाष्यति। सुभाषितम् 29:17

तव सर्वे सन्तानाः परमेश्वरेण शिक्षिताः भविष्यन्ति। तव सन्तानानां च शान्तिः महती भविष्यति। यशायाह 54:13

बालकानां कृते

तव पितुः मातुः च आदरं कुरुत, येन तव परमेश् वरः
यया भूमिः ददाति, तस्मिन् देशे तव आयुः दीर्घाः भवेयुः।
निर्गमन 20:12

पुत्र, भगवतः दण्डं मा अवहेलय; न च तस्य शुद्धिकरणात्
श्रान्ताः भवन्तु, यतः प्रभुः यः प्रेम करोति, तम् सः
संशोधयति। पितृवत्पुत्रो यस्मिंस्तेन रमते।
सुभाषितम् 3:11-12

सुलेमानस्य सुभाषितम्। बुद्धिमान् पुत्रः पितरं प्रसन्नं करोति,
किन्तु मूढः पुत्रः मातुः भारः भवति। सुभाषितम् 10:1

त्वां जनयन्तं पितुः वचनं श्रृणु, वृद्धावस्थायां मातरं मा
अवहेलयतु। सुभाषितम् 23:22

हे बालकाः भगवतः मातापितरौ आज्ञापालयन्तु, यतः
एतत् सम्यक् अस्ति। स्वपितरं मातरं च सम्मानं कुरु;
या प्रतिज्ञायुक्ता प्रथमा आज्ञा; यथा ते भद्रं भवतु, त्वं च
चिरं जीवसि पृथिव्याम्। इफिसियों 6:1-3

पितरं सर्वात्मना मानय, मातुः दुःखान् मा विस्मरतु। तेभ्यः त्वं जातः इति स्मर्यताम्; तेषां त्वत्कृतं कर्म कथं प्रतिफलितुं शक्नोषि? उपदेशकः 7:27-28

यदि वयं अस्माकं बालकान् अनुशासयिष्यामः तर्हि ते इदानीं रोदिष्यन्ति परन्तु भविष्ये आनन्दं प्राप्नुयुः। यदि वयं अस्माकं बालकान् न अनुशासयिष्यामः तर्हि ते इदानीं आनन्दं प्राप्नुयुः किन्तु भविष्ये रोदिष्यन्ति।

बालकाः अस्माकं देशस्य भविष्यम् अस्ति। परन्तु यदि ते अनुशासनं विना वृद्धाः भविष्यन्ति तर्हि अस्माकं देशस्य भविष्यं किं भविष्यति ?

प्रौढस्य सर्वे दुर्व्यवहाराः तादृशाः सन्ति ये बाल्यकाले एव न सम्यक् अनुशासिताः वा आसन् । अस्माभिः ईश्वरभयन्तः बालकाः पालितव्याः।

अहं जीवितमृत्तिकाखण्डं गृहीतवान्
मन्दं च कृत्वा दिने दिने
वर्षाणि गतानि तदा अहं पुनः आगतः
मया दृष्टः एकः पुरुषः आसीत्
सः अद्यापि तत् प्रारम्भिकं प्रभावितं धारयति स्म
अहं च तं पुनः परिवर्तयितुं न शक्तवान्